

СТАНОВИЩЕ

Относно дисертационния труд на *Ивайло Методиев Вангелов*, свободен докторант на ИБИРР на тема „ *Анти-овариални антитела и инфертилитет* ” за получаване на научната степен ”доктор”

От Академик Д-р Богдан Петрунов

НЦЗПБ

Дисертационният труд на Ивайло Вангелов е посветен на един изключително важен проблем, с голямо медицинско и социално значение – женския инфертилитет. Огромни са литературата, натрупаните теоретични и практически знания в това отношение, но все още има редица неизяснени въпроси свързани с механизмите на възникване, диагностициране, лечение и прогнозиране на този биологичен дефект въздействащ възпроизводството на човека. Това определя безспорната актуалност на дисертационния труд, който продължава традициите и дългогодишните проучвания на колектива на ИБИР като лидер в това направление в страната ни с утвърден международен авторитет.

Авторът е подготвил добре структуриран и информативен обзор по проблема, включващ 250 литературни източника, в това число и постиженията на българските автори в това направление, с което показва своята компетентност и много добро познаване на свързаната с това специализирана литература. Добре известно е, че инфертилитетът при жените е много комплексен проблем до голяма степен резултат на сложни автоимунни процеси, при които яйчникът се атакува от различни автоантитела или чрез клетъчно-медирирани механизми. Във връзка с това авторът е конкретизирал целта на своя труд по отношение изследване на автоантитела към антигени на гранулоза-лутенираните клетки и на такива срещу зона пелцида и тяхното клинично значение, връзката с апоптозата им и секрецията на някои проинфламаторни цитокини. За осъществяване на тази цел, Вангелов си е поставил добре формулирани задачи, резултатите от които последователно са изложени в дисертационния труд, който е в обем от 115 страници, включващ 16 фигури и 18 таблици. Обект на проучването е достатъчен по обем клиничен материал включващ общо 394 жени от които 296 с различен по произход инфертилитет и 98 фертилни, здрави жени. За целите на своя дисертационен труд авторът е използвал редица съвременни биохимични,

имунохимични и имунологични методи свързани с изолиране на гранулоза-лутеинизирани клетки и зона пелудица, получаване на съответните антигени и тяхното охарактеризиране, доказване на наличните автоантитела с различни имуноензимни тестове и тяхното валидиране за целите на клиничната практика. Всички получени резултати са коректно статистически обработени, което ни убеждава в тяхната достоверност.

Запознаването ми с материалите по дисертационния труд на Ивайло Вангелов ми позволява да обобщя приносите от неговото разработване по следния начин.

1. За първи път са провеждани проучвания за наличието и нивото на автоантитела към гранулоза-лутеинизиращи антигени у жени с инфертилитет, като е установено, че протеини с молекулна маса 37,47,70-80 и 110 Kda са основните прицелни антигени за тези антитела.
2. Намерено е, че високото ниво на гранулоза-лутеинизиращи автоантитела е свързано до голяма степен с безплодие у жените и с понижена успеваемост при ин витро оплождане.
3. На основа на по-горе посочените резултати е разработен и успешно валидиран ЕЛИЗА метод за определяне на анти-гранулоза-лутеинизиращи антитела с възможност за приложение в практиката, с оглед използването им като маркер за имунологично обусловено безплодие у жените.
4. Оригинални са резултатите от определяне нивото на TNF-alfa и IFN-gama в серума на изследваните жени, като е установено, че техните повишени стойности корелират с наличието на гранулоза-лутеинизиращите антитела от фоликулната течност и с повишените нива на апоптозата на тези клетки.
5. С определен практически принос са данните за намалена успеваемост при ин витро оплождане въпреки добрия отговор при стимулация с гонадотропин, поради повишени нива на гранулоза-лутеинизиращи антитела у изследваните жени.

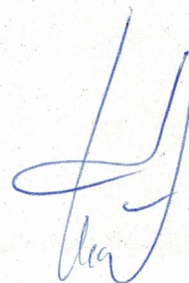
Всички административни процедури по реализацията на докторантурата са спазени.

Авторефератът е подготвен добре и в достатъчна степен отразява получените от автора резултати. За да запознае научната общност с тях, авторът е публикувал 3 статии в научни списания, от които една в чуждестранно, с 13 цитата, като и 3-те са с импакт фактор. Представил е също 5 доклада на национални и международни научни срещи.

Ивайло Вангелов е роден през 1976г, завършва висшето си образование в СУ, през 2001г като магистър - молекулярен биолог, със специалност „Биохимия”. От тогава до днес той работи в ИБИР, където преминава цялото му кариерно развитие – от специалист, асистент и от 2007г до сега – главен асистент. Владее добре английски език има добра компютърна грамотност.

Като имам пред вид всичко изложено – актуалността на изучавания проблем, достатъчния по обем клиничен материал, използваните съвременни и високо информативни методики, получените резултати и тяхното компетентно обсъждане и цялостните приноси от разработения дисертационен труд си позволявам, да му дам напълно положителна оценка и да призова и останалите членове на уважаемото научно жури да изкаже същото мнение, за да се присъди на Ивайло Методиев Василев научната степен „доктор”, за което аз гласувам с „ДА”.

5 март 2017г

Академик Д-р Богдан Петрунов